

1550° 3. Maij

Ad Mo. Brieliniano

Littere Regie ad D. Martinum Pome-
ranum

Venerabilis devote nobis dilecte. Ex literis D. tue
intullemus quod D. tua, de rebus nris Bara-
sibus apud cesaream mitem, atq; apud serenissi-
mum Dominum Maximilianum Boemue regem
egerit, quantog; studio mites illarum apud S. Du-
cem Philippum Asp. regem de eis interessu-
ras se pollicite fuerint. Itaq; primum D. tuo
mites illarum nostro nomine salutabit, faustaq;
illis ac felicia cuncta precabitur, deinde eget
illis gratias atq; eo dicit nos agnoscere
eum mitem illa erga se studia, que pro nra
necessitudine conjunctione, seuper nobis ab
eis expectanda statuebamus, daturosq; vi-
cissim nos operam esse ut quemq; a nobis
vel ejusdem conjunctionis amicitiaq; nostrae
vel grati animi officia unquam proficisci in
mites illarum poterunt ea prompta sibi a
nobis seuper intelligant. Littere quibus D.
tua ad nos prescripsit de cesarea mite, ad
eum honoris locum evecta seuis nobis fuerunt
reddite itaq; ea causa accidit, ut minus cito
nostrum officium constare potuerit in ea digni-
tatis auestione mite illius gratulanda, in quo
nihil morae interponendum nobis statueramus
itaq; excusabit D. tua, hanc nostram in gratu-
lando tarditatem, atq; eam contigisse dicit quod
seuis ad nos ea de re renunciatum sit, ut pri-
mum autem de eo accepimus designamus ad
mitem ejus oratorem nostrum reverendum in xpo
patrem D. Stanislaum Hossium episcopum
Varmiae, eiq; commisimus ut una cum D. tua
mitem illius nro a se D. conjugio nro charis-
sime nomine gratuletur ob summum hunc
honorem mite illius delatum, eundemq; illi
atq; toti reipublice christiane bene ac fe-
liciter evenire praeletur. Mitemus item ad
D. tuam, literas se D. conjugio nro quas
ad cesaream mitem atq; Mantuam mitem

De legato quod

155

de legato quod sibi ab illi^o D^o Guilelmo duc-
Mantua ex testamento illius olim Dⁱ Francisci
ducis Mantuae conjugis sui prioris debetur, eas
itaq^{ue} D. tua illi reddet atq^{ue} preuabitur,
ut auctoritatem operemq^{ue} suam in ea parte
velit que de causa hac severitatis illius primo
quoq^{ue} tempore consui possit. Quod intelleximus
illam cesaream moleste tulisse de Bilata con-
uentus finitimi cum Silesiis instituendi tempo-
re, dicit D. tua, nequaquam id studio aut
voluntate uestra commigisse, sed gravibus pla-
neq^{ue} necessariis vris requiq^{ue} nostri causis, que
nisi intercessissent, nihil maiori cura futu-
rum fuisset, quam ut defunctimis controver-
siis per communes commissarios decideret-
tur, cum propter vicinitatis iura et tranqui-
litate conservandam, tum quod haud quamq^{ue}
minores subditorum nostror^{um} querelae sunt, de-
m^o illius hominum in se iniuriis, de qui-
bus prius quoq^{ue} tempore constitui uesperamus.
Atq^{ue} Daturus nos esse operam, ut id quam
primu^m perficiatur, neq^{ue} ulla eius rei oc-
casio per uos pretermittatur. De omnibus
autem rebus quecumq^{ue} ista fuerint imprimis
vero quequid^{am} ad negotium n^{ost}ru^m Baran^{se}
pertinebit D. tua quam frequentissime ad
nos scribat, neq^{ue} in eo ulla occasione pre-
termittat, que quidem illi defuturo non sint,
cum ista singulis hebdomadis, nunciis Ga-
uoniam equis dispositis reuineant. Tan-
dem bene valeat. D. t. Dat^o N^oue. Die
tertia Mensis Maii. Anno Dⁿⁱ 1550° re-
qui uero nostri 29°.